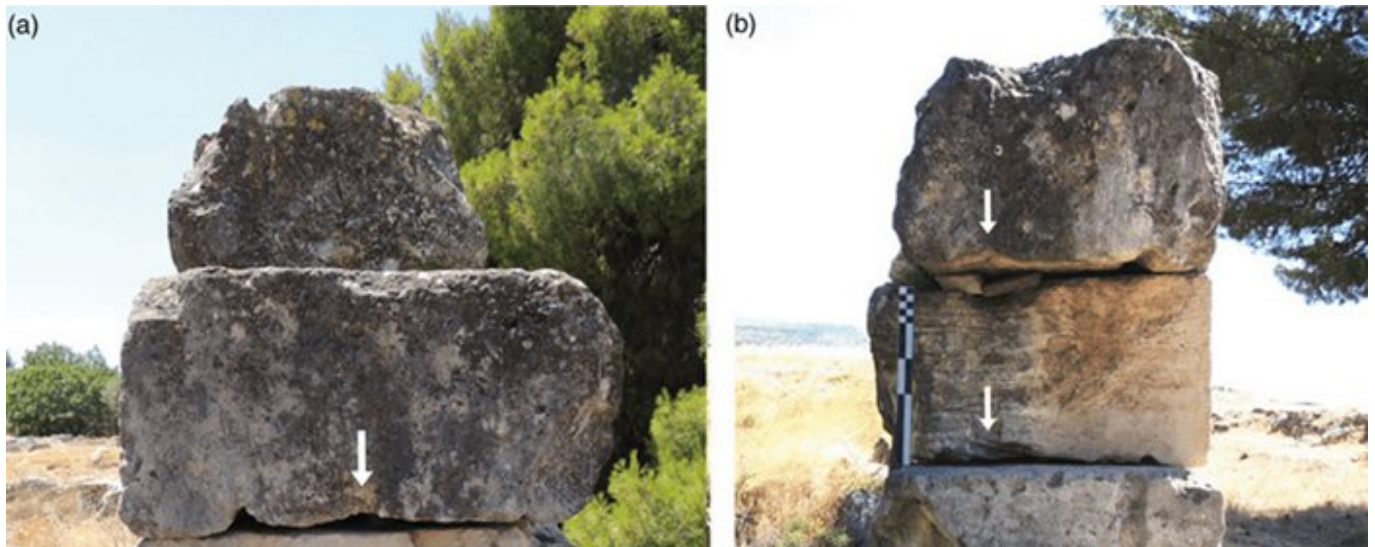
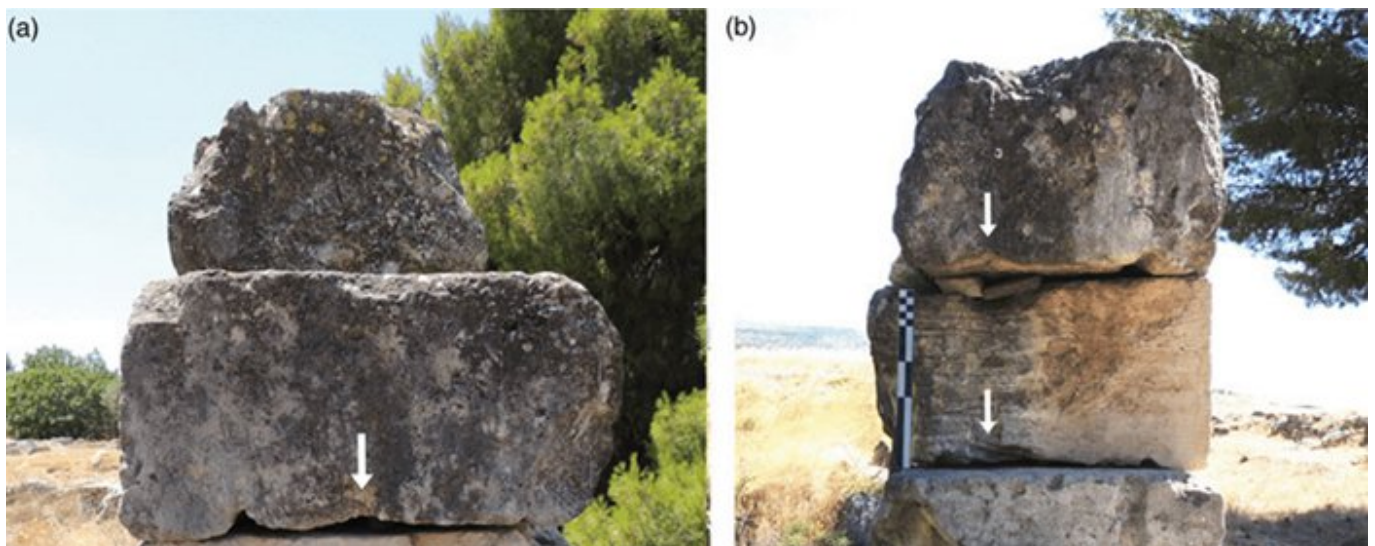

Βρέθηκαν στοιχεία για αρχαιοελληνικό ανυψωτικό μηχανισμό πριν την εφεύρεση του γερανού

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα

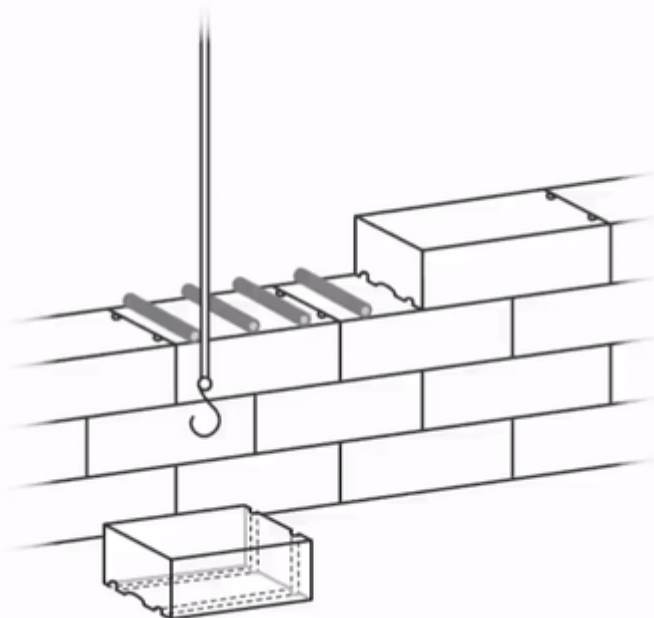
Πρόκειται για εντυπωσιακή έρευνα που δείχνει ότι οι αρχαιοελληνικές μέθοδοι κατασκευής ήταν περισσότερο καινοτόμες από ό,τι υποπτευόμασταν.

Εδώ και καιρό λαμβάνει χώρα μια συζήτηση σχετικά με το πώς οι αρχαίοι Έλληνες έχτισαν τα πελώρια πέτρινα κτίριά τους, πριν την έλευση του γερανού, όταν οι μηχανισμοί ανύψωσης ήταν αρχίσει να υπερισχύουν έναντι της παραδοσιακής χρήσης ράμπας για τη μεταφορά πελώριων κομματιών πέτρας.

Ωστόσο, ο ιστορικός της αρχιτεκτονικής Alessandro Pierattini, από το Πανεπιστήμιο Notre Dame στην Indiana, παρουσίασε μια νέα ανάλυση της πέτρας από τους πρώιμους ελληνικούς ναούς. Υποστηρίζει ότι τα κομμάτια της πέτρας σηκώνονταν και ρίχνονταν στη θέση τους γύρω στα 150 χρόνια πριν τον γερανό.

«Η σημαντικότερη ανακάλυψη των Ελλήνων στην οικοδομική τεχνολογία είναι ο γερανός», είπε ο Pierattini. «Δεν γνωρίζουμε προηγούμενους πολιτισμούς που τον είχαν χρησιμοποιήσει, και παρέμεινε κεντρικός παράγοντας για την κατασκευή κτιρίων, χωρίς αξιόλογες αλλαγές για περίπου 25 αιώνες - επειδή ήταν τέλειος».

Κεντρικά στη μελέτη του Pierattini ήταν τα αυλάκια από σκοινί που βρέθηκαν σε κομμάτια πέτρας από την περίοδο, τα οποία χρησιμοποιήθηκαν σε ναούς όπως αυτοί στην Κόρινθο. Η συζήτηση σχετικά με αυτά τα αυλάκια είναι αν χρησιμοποιήθηκαν για ανύψωση των κομματιών ή για τη μεταφορά τους.

Αναλύοντας τα αυλάκια και κάνοντας πειράματα με σκοινιά που φτιάχτηκαν όπως θα είχαν φτιαχτεί την εποχή εκείνη, ο Pierattini προτείνει μια νέα υπόθεση σχετικά με τα logistics της κατασκευής, συμπεραίνοντας ότι το σύστημα ανύψωσης από σκοινιά θα ήταν ικανό να σηκώνει αυτά τα κομμάτια 200-400 κιλών.

Ο Pierattini επίσης βρήκε αποδείξεις ότι κομμάτια βράχων είχαν μετακινηθεί από

το λατομείο χωρίς να υπάρχουν αυλάκια, στηρίζοντας περαιτέρω την υπόθεση ότι τα αυλάκια δεν ήταν απαραίτητα μέχρι που χρειάστηκε να θέσουν τις πέτρες στη θέση τους.

Επιπλέον, ο ερευνητής επεσήμανε ότι υπάρχουν κι άλλα κοψίματα και αυλάκια σε αρκετά κομμάτια, τα οποία υποδηλώνουν ότι τα κομμάτια πέτρας μπήκαν στη θέση τους, αφού είχαν ανυψωθεί, χρησιμοποιώντας έναν έξυπνο συνδυασμό μοχλών και κυλίνδρων που έθεταν τη βάση για περισσότερο εξελιγμένες τεχνικές.

«Ενώ εξέταζα τα κομμάτια, βρήκαν αποδείξεις ότι, αφότου είχαν ανυψωθεί, τα κομμάτια είχαν τοποθετηθεί στη θέση τους με μια μέθοδο που ήταν προανήγγειλε την τεχνική της ανύψωσης της κλασικής περιόδου», είπε ο Pierattini.

Ο Pierattini θεωρεί ότι αυτή η υπόθεση πηγαίνει πιο πίσω χρονικά τη χρήση ανυψωτικών μηχανημάτων κατά πολύ περισσότερο από ό,τι προηγουμένως είχε υποτεθεί, κατά περίπου ενάμιση αιώνα.

Η μελέτη δημοσιεύθηκε στο [**Annual of the British School at Athens.**](#)

Πηγή: [**science alert**](#)